

Programma

Het Orkest Amsterdam
Jacob Slagter - dirigent

27 juni - Geertekerk Utrecht
28 juni - De Duif Amsterdam

Geacht publiek, ¡Bienvenidos!

Van harte welkom bij dit concert van Het Orkest Amsterdam! Met het programma van vandaag nemen wij u mee naar Latijns-Amerika: een continent met een uitzonderlijke muzikale rijkdom, gevormd door eeuwenlange ontmoetingen tussen inheemse, Europese, Afrikaanse en Caribische tradities.

De werken die vandaag klinken, laten horen hoe componisten uit verschillende landen en tijdperken zich hebben laten inspireren door dans, volksmuziek en ritme. Van de energieke Dances from Estancia van Alberto Ginastera tot de melancholie van Astor Piazzolla's Libertango, van de opzwepende muziek van Silvestre Revueltas tot de bruisende Danzón nr. 2 van Arturo Márquez: de invloed van dans, volksmuziek en culturele uitwisseling is in al deze werken hoorbaar. Ook de Franse componist Darius Milhaud liet zich voor zijn Le Boeuf sur le Toit inspireren door de levendige melodieën en ritmes die hij tijdens zijn verblijf in Brazilië leerde kennen.

Als orkest vinden wij het belangrijk om ook muziek te programmeren van componisten die minder vaak worden uitgevoerd. Bijzonder verheugd zijn wij daarom dat wij dit programma openen met de ouverture van de opera Het pand der goden van de Surinaamse componist Johannes Nicolaas Helstone. Helstone geldt als een van de belangrijkste componisten uit de Surinaamse muziekgeschiedenis en was een pionier in het muzikale leven van Paramaribo. Ondanks zijn grote betekenis wordt zijn werk nog maar zelden uitgevoerd. Wij zijn er daarom trots op dat Het Orkest Amsterdam het eerste amateurorkest is dat dit werk uitvoert. Daarmee hopen wij een bijdrage te leveren aan de herontdekking van een componist die een vaste plaats verdient in het Nederlands-Caribische muzikale erfgoed.

Tot slot zijn wij Mark Walter en Jeppe Moulijn erkentelijk voor hun betrokkenheid bij de voorbereiding van deze concerten. Hun inzet heeft in belangrijke mate bijgedragen aan de totstandkoming van dit project.

Wij wensen u een inspirerend concert toe en hopen dat u volop geniet van deze muzikale reis. Wij wensen u ook een mooie zomer toe en kijken ernaar uit u bij een volgend concert weer te mogen verwelkomen!

Hartelijke groet, saludos cordiales,
namens het bestuur van Het Orkest Amsterdam,

Terrence Dom, voorzitter

Johannes Helstone - Ouverture uit Het Pand der Goden (1906)

Arturo Márquez - Danzón Nr. 2 (1994)

Darius Milhaud - Le Boeuf sur Le Toit (1919/1920)

Pauze

Silvestre Revueltas - Janitzio (1933/1936)

Astor Piazzolla - Libertango (1974) arr. D. Zivkovic

Alberto Ginastera - Danzas del ballet Estancia (1941)

Johannes Helstone - Overture uit Het Pand der Goden

Midden in Paramaribo staat op het Kerkplein een modern vormgegeven gedenkteken: het Musicus Helstone Monument. Herkenbaar zijn de letters H en M, een gestileerde achtste noot tegen een achtergrond van orgelpijpen en het portret van de componist Johannes Helstone. Het monument werd in 1948, 21 jaar na zijn overlijden met een grootse ceremonie onthuld. Het tekent het aanzien van de componist.

Johannes Nicolaas Helstone kwam in 1853 in slavernij (!) ter wereld op de plantage Berg en Dal, vlakbij Paramaribo. Daar waren de zendelingen van de Evangelische Broedergemeente actief. Dankzij deze zendelingen kreeg Johannes gedegen onderwijs waarin muzikale vorming een essentiële rol speelde. De jonge Johannes viel bij zijn leraren op en toen de Nederlandse regering in 1863 (met tegenzin...) de slavernij afschafte, kreeg hij de kans om in Paramaribo op het internaat van de Evangelische Broederschap zijn scholing af te maken.

Johannes was voorbestemd om onderwijzer te worden en hij blonk uit in de muziek. Hij werd door zijn leraren voorgedragen om een conservatoriumopleiding te volgen in Leipzig. In 1880 maakte hij de eerste oversteek naar Europa en studeerde aan het Königliches Konservatorium der Musik, waarvan Mendelssohn nog directeur was geweest.

Na een jaar keerde hij terug naar Suriname en zette hij zich volop in voor het muziekonderwijs aldaar. In 1893 ging hij voor de tweede naar Leipzig om verder te studeren en hij slaagde cum laude voor het examen in Muziektheorie en Compositie, Harmonieleer, Contrapunt en Fuga, Klavierspel, Orgelspel en Esthetiek der Muziek en Zang. Hij was toen 41 jaar. Collega's in Europa drongen er bij hem op aan om daar te blijven en zijn carrière voort te zetten, maar Helstone voelde de roeping om in Suriname zijn pedagogische werk uit te bouwen.

Naast zijn muzikale werk publiceerde hij ook de eerste grammatica van het Sranantongo. Deze werd volledig genegeerd en weggemoffeld door het koloniale bestuur, dat in Suriname alleen het Nederlands als taal erkende.

Zijn meest ambitieuze en succesvolle project was de opera Het Pand der Goden, een drama in vijf bedrijven. Helstone schreef zelf het libretto, puttend uit thema's uit de klassieke oudheid, het Christendom, Hindoeïsme en Surinaamse volksverhalen. Het verhaal speelt zich af in het fictieve land Yada en gaat, heel in het kort, over de zoektocht van een prins, de troonopvolger, naar zijn verstoten zus, die geen troonopvolger mocht zijn. De première onder leiding van de componist in 1906 was een doorslaand succes. Helstone werd op de schouders naar huis gedragen. Heropvoeringen waren keer op keer uitverkocht.

De partituur kwam uiteindelijk in het bezit van zijn achterneef John Helstone, bekend violist en concertmeester van het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Na diens overlijden werd de nalatenschap van Johannes Helstone overgedragen aan het Allard Pierson Museum in Amsterdam. Uitgeverij Donemus heeft met hulp van het Helstone Fonds de partijen gereed gemaakt voor een complete concertante uitvoering in 2024 door het Koninklijk Concertgebouw Orkest onder

leiding van Otto Tausk. Uit Het Pand der Goden spelen wij in dit programma de Overture.

Arturo Marquez - Danzon nr. 2

De ouverture van Helstone uit 1906 is het oudste werk dat we op dit concert uitvoeren. Het volgt de Europese traditie en er is eigenlijk niets terug te vinden van een Latijns-Amerikaanse stijl. Het nieuwste werk op onze lessenaars is Dánzon Nr.2 van Arturo Márquez uit 1994. In Dánzon Nr.2 horen we alles terug wat we van Latijns-Amerikaanse muziek verwachten: mooie kleurrijke melodieën, verleidelijke ritmes, geprononceerde slagwerkinstrumenten en altijd op basis van dans.

Arturo Márquez werd geboren in Mexico in 1950 en kreeg muziek met de paplepel

ingegoten door zijn vader, die viool speelde in een typisch Mexicaanse Mariachi band. Later woonde hij in Californië, speelde in bands en studeerde muziek. Hij zegt: "In mijn puberteit deed ik niks anders dan naar muziek luisteren van Javier Solis (een Mexicaanse zanger), de klanken van de Mariachi, The Beatles, The Doors, Carlos Santana en Chopin." Hij keerde terug naar Mexico waar hij verder studeerde aan het conservatorium.

Dánzon Nr.2 maakt deel uit van een reeks van Dánzons die Márquez componeerde op basis van verschillende dansvormen. De Dánzons werden enorm populair over de hele wereld.

Darius Milhaud - Le Bœuf sur le Toit

Darius Milhaud was een Franse componist die deel uitmaakte van de Groupe des Six samen met onder andere Francis Poulenc en Arthur Honegger. Zij zetten zich af tegen zowel de hoogdravende Wagnerstijl als het Franse vage impressionisme. Wat zij voor ogen hadden was een direct aansprekende, moderne muziek zonder al te veel intellectuele ballast.

Milhaud werkte als twintiger enkele jaren in Brazilië als assistent van de Franse ambassadeur, tevens schrijver Paul Claudel. Wat hij daar aan muziek en ritme hoorde, paste helemaal in zijn straatje. De dansritmes, de vrolijke deuntjes en de sfeer van het Braziliaanse carnaval vonden hun weg in zijn *Le Bœuf sur le Toit* (De Os op het Dak). De muziek was oorspronkelijk bedoeld voor een film van Charlie Chaplin en het kost geen moeite om de motoriek van de slapstick erin terug te vinden. Uiteindelijk bracht surrealist en dadaïst Jean Cocteau het stuk in 1920 als ballet in première met de Fratellini Clowns in de hoofdrol en circusacrobaten op het podium. Schilder Raoul Dufy maakte het decor.

De titel zou teruggaan op een Braziliaans danswijsje, maar anderen wijzen op de Franse term 'faire un bœuf', ofwel een jamsessie. Sessies van jonge onbekende muzikanten vonden vaak op de zolders van etablissementen plaats. Vandaar *Le Bœuf sur le Toit*. Het stuk is een rondo dat begint met een melodie van Milhaud zelf. Het loopt door allerlei toonsoorten heen en er zijn minstens twintig Braziliaanse liedjes in te ontdekken van veertien verschillende componisten. Typisch voor Milhaud is het gebruik van verschillende toonsoorten tegelijkertijd, wat vreemde klankkleuren en dissonanten oplevert. Dit wordt bitonaliteit genoemd.

Een ander bekend ballet van Milhaud is zijn *La Creation du Monde*, dat hij een paar jaar later schreef. Hierbij liet hij zich inspireren door de jazz.

Silvestre Revueltas - Janitzio

Silvestre Revueltas was een Mexicaanse violist, dirigent en componist. Hij werd geboren op de laatste dag van de 19^e eeuw, op 31 december 1899. Hij groeide op in een artistieke familie van schilders, dansers en musici. Hij maakte deel uit van de avantgardistische kringen waar ook Frida Kahlo zich thuis voelde. In 1937 ging hij naar Spanje om de strijd tegen de fascistische steunen. Na de overwinning van Franco keerde hij gedesillusioneerd terug.

Janitzio is een symfonisch gedicht uit 1933. Het beschrijft het visserseilandje Janitzio dat een toeristische trekpleister was geworden. Maar Revueltas houdt zich verre van het schilderachtige beeld dat de ansichtkaarten willen oproepen. Hij schrijft: "Janitzio is een klein eilandje in het Pátzcuaro meer. Het Pátzcuaro meer is heel smerig. Romantische en sentimentele reizigers hebben het opgehemeld met gedichten en muziek, lijkend op ansichtkaarten. Om niet achter te blijven heb ook ik mijn steentje bijgedragen in een oneindig verlangen naar roem en eer. Het nageslacht zal mij ongetwijfeld belonen voor mijn bijdrage aan het toerisme..."

Revueltas voelt zich eerder aangetrokken door het rauwe straatleven dat zich op Janitzio afspeelt. In zijn muziek verdringen allerlei geluiden elkaar: marktkreten, cafégeluiden, ruziemakers, militairen, indianen. Het is een opeenvolging van heterogene klanken,

melodieën en ritmes. Midden in het stuk maakt de kakofonie plaats voor een lyrische cantilene, als een klaagzang van de verdrukte en hardwerkende lokale bevolking. Daarna komt het straatleven in volle hevigheid weer terug.

Kenmerkend voor zijn tegendraadse nationalisme schrijft Revueltas: "Ik houd van alle mogelijke soorten muziek. Ik verdraag zelfs een paar van de klassieken en enkele werken van mijzelf. Maar het meest houd ik van de muziek van de mensen op de ranches en in de dorpen van mijn land."

Astor Piazzolla - Libertango

Astor Piazzolla, de grote meester van de Argentijnse tango, zei over zichzelf: "Ik groeide op in New York." Inderdaad, daar woonde hij van zijn vierde tot zestiende jaar. Zijn vader verlangde terug naar Buenos Aires en luisterde zoveel naar tangomuziek, dat de jonge Astor het niet meer kon aanhoren. Op zijn achtste verjaardag kwam zijn vader thuis met een bandoneon. Tot grote teleurstelling van Astor die had gehoopt dat er een paar rolschaatsen in het pakket zouden zitten... De lessen van zijn vader sloegen dan ook niet echt aan. Dat veranderde toen ze een nieuwe buurman kregen: Bela Wilda was een Hongaarse pianist die nog bij Rachmaninov had gestudeerd. Astor, elf jaar oud, hoorde hem Bach spelen en hij was verkocht. "Ik werd verliefd op Bach, ik werd er helemaal gek van." Wilda stimuleert hem om Bach op zijn bandoneon te spelen en Piazzolla mag op les bij hem. Zo komt hij in aanraking met klassieke muziek. Vanaf dat moment gaat het hard. Hij heeft een enorm muzikaal talent en krijgt de bandoneon goed onder de knie. Als jonge puber en vaardige bandoneonist vindt hij aansluiting bij de beste tangospelers in New York.

Op zijn zestiende keert de familie terug naar Buenos Aires. Astor verdient zijn brood in de plaatselijke tango-orkesten als bandoneonspeler, arrangeur en componist. Maar hij heeft ambities in de klassieke muziek. Als de beroemde pianist Arthur Rubinstein

Buenos Aires aandoet, raapt Piazzolla zijn moed bij elkaar en zoekt hem op in zijn hotel om hem zijn pianoconcert te laten zien. "Maar waar zijn de orkestpartijen?", vraagt Rubinstein als hij de pianopartij heeft bekeken. Piazzolla moet bekennen dat die er nog niet zijn. Op aanraden van Rubinstein wendt hij zich tot de componist Alberto Ginastera die zijn compositieleraar wordt. Via Ginastera leert hij Stravinsky, Ravel en Bartok kennen. Net getrouwd breekt er een hectische periode aan: tango-optredens tot diep in de nacht, overdag tweemaal per week les bij Ginastera en dagelijks oefeningen maken in harmonie, contrapunt en orkestratie. Zijn vrouw Dédé die zelf naar de kunstacademie gaat, stimuleert hem in zijn ambities om klassiek componist te worden. De partituur van de Sacre ligt op zijn nachtkastje en het portret van Bartok hangt boven zijn bed.

Een tijdlang bestaan zijn tango-activiteiten – broodwinning – en zijn artistieke ambities als klassiek componist naast elkaar. Uiteindelijk is het Nadia Boulanger, bij wie Piazzolla in Parijs gaat studeren, die er bij hem op aandringt om de tango serieus te nemen. Piazzolla wil er niet voor uitkomen dat hij als bandoneonspeler zijn brood verdient. Maar als hij haar op haar verzoek zijn tango Triumfal voorspeelt, zegt ze: "Dit is de echte Piazzolla. Laat hem nooit meer in de steek!" Het is bepalend voor de weg die Piazzolla zal gaan. Hij vernieuwt de tango door er elementen en

technieken van de klassieke muziek in op te nemen en door op jazz gebaseerde improvisaties toe te laten.

Piazzolla zegt: "Ik heb drie leraren gehad: Nadia Boulanger, Alberto Ginastera en Buenos Aires. Buenos Aires leerde mij de geheimen van de tango." Libertango is een van zijn bekendste composities.

Alberto Ginastera - Danzas del ballet Estancia

Als Piazzolla bij Alberto Ginastera in de leer gaat is hij 21 jaar en Ginastera 25. Het is in de periode dat Ginastera bezig is met zijn ballet Estancia. Estancia (Ranch) is een ode aan het ruige leven van de gaucho's op de pampa's van Argentinië.

"Als ik door de pampa trek of er enige tijd verblijf, wordt mijn geest overspoeld door allerlei verschillende indrukken, nu eens vreugde, dan weer melancholie, soms vol van euforie, soms vervuld van een diepe innerlijke rust. Dit komt door de grenzeloze uitgestrektheid van dat landschap en de veranderingen die het gedurende de dag ondergaat."

Piazzolla beschrijft Ginastera als een enigszins teruggetrokken intellectueel – hij had iets van een protestantse dominee. Zijn muziek is echter vol energie en hij schuwt de dissonanten niet. Zijn voorliefde voor het primitivisme van Stravinsky's *Sacre* of het *Allegro Barbaro* van Bartok klinkt erin door.

De rockgroep Emerson, Lake & Palmer verwerkte het vierde deel van Ginastera's pianoconcert in het nummer *Toccata* van hun album *Brain Salad Surgery*. Ze zochten Ginastera op in Geneve waar hij toen woonde en speelden het voor. Ginastera noemde het "Diabolico!" Keith Emerson schrok en wou het nummer al terugtrekken. Gelukkig overtuigde Ginastera's vrouw hem dat hij het juist goed vond. Ginastera zei later: "Je hebt de essentie

van muziek goed getroffen, dat is nog nooit iemand gelukt."

Over Estancia schrijft Ginastera dat het ballet verschillende aspecten weergeeft van het rauwe leven op een ranch gedurende een dag van zonsopgang tot zonsondergang. De plot gaat over een meisje van het platteland dat haar neus ophaalt voor een stadsjongen. Uiteindelijk valt ze voor hem als hij het bewijs heeft geleverd dat hij het moeilijkste en zwaarste werk op het platteland aankan. De suite bestaat uit de instrumentale delen van het ballet en de titels kunnen vertaald worden als 1. De landarbeiders, 2. De dans van het koren, 3. De cowboys van de haciënda en 4. Einddans (Malambo).

Het Orkest Amsterdam

Voor u ziet u een symfonieorkest vol gedreven en gevorderde amateurmuzici. Het Orkest Amsterdam repeteert iedere dinsdagavond in Amsterdam en brengt drie verrassende concertprogramma's per jaar ten gehore. Met concerten in onder andere Amsterdam, Utrecht, Hilversum en Haarlem. We spelen dan in zalen als De Duif, Dominicuskerk, Paradiso, MCO, de Philharmonie Haarlem of in Het Concertgebouw. Het Orkest Amsterdam heeft vele grote symfonische werken gespeeld van Mahler, Strauss, Beethoven, Brahms, Berlioz, Debussy, Sibelius, Tsjaikovski, Sjostakovitsj en Prokofjev. Ook moderne composities van John Adams, Gavin Bryars, Einojuhani Rautavaara en Calliope Tsoupaki hebben op onze lessenaars gestaan.

Het Orkest Amsterdam heeft 22 jaar o.l.v. de Russische dirigent Alexander Vakoulsky zaliger gespeeld. In de jaren daarna speelden we onder dirigenten als Jussi Jaatinen, Gustavo Gimeno en Joan Berkhemer. Vanaf 2014 is Jacob Slagter onze vaste dirigent. We zijn heel blij dat Jacob ons orkest iedere dinsdagavond met zijn gedrevenheid, inspiratie en grappen een heerlijke avond geeft en zo zijn onschatbare waardevolle ervaring aan ons doorgeeft. De afgelopen jaren werden buitenlandse tournees gemaakt naar China, Tsjechië, Italië, Frankrijk en Polen. In juni 2024 zijn we naar Wenen en Bratislava geweest. De tournees zijn altijd een combinatie van muziek, cultuur en veel gezelligheid.

Dirigent Jacob Slagter

Jacob Slagter (1958) werd geboren in Friesland. Hij bleek al vroeg muzikaal onderlegd; zijn eerste hoorn bestond uit een zelf gemaakte tuinslang. Eigenlijk wilde Jacob voetballer en hoornspeler worden, maar van zijn vader moest hij kiezen; hij had nog meer monden te voeden.

Zijn liefde voor muziek en deze te analyseren begon in zijn jeugd. Tijdens het beluisteren van klassieke werken op lp's ploos Jacob de partituren helemaal uit. Hij sluit de dag nog altijd af met muziek van Johann Sebastian Bach.

Jacob begon zijn loopbaan als hoornist in het Noord Nederlands Orkest en werd in 1985 benoemd tot eerste solohoornist van het Koninklijk Concertgebouworkest. In 1987 werd hem voor zijn buitengewone muzikale prestaties de Nederlandse Muziekprijs toegekend. Dankzij deze succesvolle periode van ruim 25 jaar heeft hij een schat aan kennis en ervaring opgebouwd.

Hij werkte als hoornist onder 's werelds grootste dirigenten onder wie Bernard Haitink, Leonard Bernstein en George Solti en trad als solist onder meer op met Bernard Haitink, Nikolaus Harnoncourt, Wolfgang Sawallisch en Riccardo Chailly. Geïnspireerd door deze voorbeelden ging hij zich, naast zijn functie als hoornist, steeds meer op het dirigeren toeleggen en werd hij als dirigent onder meer gevraagd bij Holland Symfonia, het Gelders Orkest en het Noord Nederlands Orkest.

Vanaf 2004 assisteerde Jacob Slagter geregeld Mariss Jansons bij het Koninklijk Concertgebouworkest. In 2003, 2006 en 2009 leidde hij met groot succes de Entrée-orkestprojecten van Het Concertgebouw en KCO. Sinds 2010 dirigeerde Jacob Slagter een aantal jaren een bijzonder orkestproject in Brazilië in de zomerperiode tijdens het Festival Internacional de Música do Pará, Belém. Andere orkesten die Jacob met veel succes heeft gedirigeerd, zijn de Filharmonie in Antwerpen, het Zeeuws Orkest en het Residentie Orkest. Jacob gaf tot zijn pensioen les op het Conservatorium van Amsterdam: directie en ensembleleiding.

Sinds voorjaar 2014 heeft Jacob Slagter Het Orkest Amsterdam onder zijn hoede. Wij zijn heel blij dat Jacob ons orkest iedere week met zijn gedrevenheid, inspiratie en grappen een heerlijke avond geeft, en tijdens de concerten ons spel tot muzikale hoogte weet te brengen.

Musici Het Orkest Amsterdam

Viool 1

Daphne Hendriks
Doris Ferkranus
Johan de Cock
Julian de Silva
Maarten Pijls
Mildred van der Zwan
Pieter van Driel
Sophie Lory
Terrence Dom
Thomas Röckmann

Viool 2

Liz Hickey
Aglaia Fischer
Anna Weller
Cécile Janssen
Floris Strumphler
Frija Prins
Marianne Kuijvenhoven
Sietske Dudink

Altviool

Dieuke van der Wielen
Koos Palmboom
Madelijn de Vries
Margreet Asma
Romke Koch
Pelle ten Cate

Cello

Anne van Staalen
Anne-Marije Goutbeek
Floor Pennink
Ike Overdiep
Jeroen Goedkoop
Naomi Douglas
Sylvia Bergh
Zosia Szafranska

Contrabas

Peter van den Berg
Diana Hamerslag
Frans Schmidhamer
Martin Tuinte

Fluit

Cilian Terwindt
Laura Dijkhoff
Suzanne Hermans

Hobo

Marjanne Franke
Marleen Hoenink

Klarinet

Anne Nohl
Arjan Adams

Fagot

Maurits Haenen
Toon de Zoeten

Hoorn

Frances Dreyer
Alaina Oltrogge
Bart Hermans
Ton van Tubergen

Trompet

Jacco Zwarst
Jelle Stoop
Paul Jennings

Trombone

Andrea Colombo
Marcel Aartsen
Werner Mazurel

Bastuba

Klaas Doorlag

Slagwerk

Enaitz Manso Galarza
Jonathan Blommers
Lucas Jansen
Pieter Lamers
Siebe Lekanne Deprez

Piano

Lathe Lim-Hamzah

In het afgelopen half jaar zijn twee oud-leden die veel voor het orkest betekend hebben overleden. **Wim Schouten** als geestelijk vader en bedenker van de naam van het Orkest. Hij overleed op 80-jarige leeftijd. **Marjan Minnesma** als oud-bestuurslid en actief en betrokken orkestlid. Zij overleed op 59-jarige leeftijd.

Vrienden van Het Orkest Amsterdam

Heeft u genoten van ons concert? Word dan Vriend van Het Orkest Amsterdam

U krijgt de beste plekken in onze concertzalen, profiteert van speciale aanbiedingen en wordt als eerste, persoonlijk geïnformeerd over onze activiteiten.

Uw vriendschap maakt het verschil!

Met uw bijdrage helpt u Het Orkest Amsterdam, bijvoorbeeld bij de aanschaf van bijzondere instrumenten, opdrachten aan componisten of de kosten van een solist of tournee. Zo konden wij dankzij steun van de Vrienden professionele repetitoren inhuren voor onze groepsrepetities.

U kunt kiezen uit de volgende arrangementen:

- Standaard:** u doneert een jaarlijks bedrag van € 40,-
Extra: u doneert een jaarlijks bedrag van € 80,-
en ontvangt twee kaartjes voor onze concerten
Extra Plus: u doneert een jaarlijks bedrag van € 120,-
en ontvangt vier kaartjes voor onze concerten

Vanzelfsprekend stellen wij een hogere bijdrage altijd op prijs! Voor informatie en aanmelding kunt u een e-mail sturen naar secretaris Elsbeth Postma via elsbeth@klaaromtewenden.nl. Wij nemen dan snel contact met u op.

Kijk voor meer informatie ook op www.hetorkest.nl/stichtingvrienden

Dank voor het komen

Volgend programma

In het najaar spelen we de eerste symfonie van Brahms. Het werk dat ook wel 'de tiende van Beethoven' genoemd wordt, vanwege de relatie van dit werk tot de finale uit de negende symfonie van Beethoven. Naast Brahms ontvangen we ook **Gregor Horsch**, aanvoerder Celli bij het Koninklijk Concertgebouworkest. Hij speelt het werk Fantasia voor cello en orkest van Mieczysław Weinberg. Als opening spelen we de Overture voor symfonieorkest van de Poolse componist Grażyna Bacewicz.

Vacatures

We zoeken een harpist en meerdere bassisten; zowel tutti contrabasspelers als een bastuba.

Vertel het ons

Website: www.hetorkest.nl

Facebook: facebook.com/hetorkest

Instagram: [@hetorkestamsterdam](https://instagram.com/hetorkestamsterdam)

Colofon

Teksten: Koos Palmboom

Redactie: Elsbeth Postma, Koos Palmboom

Beelden: Marjolein Vinkenoog (orkest),

Projectbeeld: Jelle Stoop

Opmaak promotiemateriaal: Jacco Zwarst

Opmaak boekje: Frans Beekman

Bestuur Het Orkest Amsterdam

Terrence Dom - voorzitter

Aglaia Fischer - secretaris

Mildred van der Zwan - penningmeester

Pieter van Driel - bestuurslid

Suzanne Hermans - bestuurslid